

РЕШЕНИЕ

№ 3085

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2892** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Интерспийд“ ЕООД, представлявано от управителя Д. Х., чрез адв. М. С., срещу решение № 3305/11.07.2023 г., постановено по НАХД № 613/2023 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 131 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-2200436 от 11.11.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - София /директор ДИТ- София/, с което на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) на „Интерспийд“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за извършено нарушение по чл.63, ал.2 от КТ.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, тъй като от АУАН и НП не ставало ясно как е установено обстоятелството, че Х. Ч. Б. е изпълнявал функция на „пълнач на колонки" - дали въз основа на декларацията, която лицето е попълнило, или е непосредствено възприето от проверяващите. Посочва се, че в производството е установено, че към датата на проверката служителят е работел без трудов договор, докато нарушението е квалифицирано като допускане на работник без да са му предоставени съответните

документи. Оспорва се обстоятелството, че управителят на дружеството е присъствал при съставяне на АУАН, като само е подписал акта в деня на съставянето му. Твърди се, че неправилно СРС е потвърдил размера на наложеното наказание, доколкото не е установено същото нарушение за други работници, на органите на ИТ през цялото време е оказвано съдействие при осъществяване на проверката и не са налице обстоятелства, от които да се направи извод, че извършеното нарушение е с по - висока степен на опасност от обичайното. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени НП.

Ответникът по касационната жалба - Директор на Дирекция „Инспекция по труда София град”, редовно призован, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63в, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: Във връзка с постъпил в ДИТ- София сигнал за нарушения на трудовото законодателство, на 23.08.2022г. около 20.30 часа, в стопанисван от „Интерспийд“ ЕООД търговски обект бензиностанция, находящ се на адрес [населено място], [улица], била извършена проверка от служители на инспекцията, включително от свидетеля С. Л.. На бензиностанцията било заварено лицето Х. Ч. Б., който полагал труд като извършвал зареждане на автомобили с гориво. В попълнената от лицето саморъчна декларация Х. Б. отразил, че е започнал работа в обекта на 21.08.2022г., на длъжност „пълнач на колонка“, с работно време от 19.30 часа до 07.00 часа, като при това дори отбелязал, че няма сключен писмен договор и не му е предоставяно нито заверено уведомление, нито екземпляр от сключен трудов договор. Проверката продължила по документи, като на 26.08.2022г. пред контролната администрация бил представен Трудов договор № 256 от 22.08.2022г. сключен между „Интерспийд“ ЕООД, в качеството на работодател и Х. Ч. Б., в качеството на работник, с който се уреждало трудовото правоотношение на същия като служител на дружеството на длъжност „Обслужващ бензиностанция/газстанция“. Видно от приложената Справка от информационната система на НАП, Уведомление за сключен трудов договор вх. № 22388223118476 е подадено от работодателя едва на 24.08.2022г., т.е. след извършване на проверката и след започване на изпълнението на договора. За резултата от проверката бил съставен Протокол за извършена проверка № ПР2227508/14.09.2022г., връчен на управителя на дружеството срещу подпис. На 14.09.2022г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-2200436/14.09.2022г. година от страна на свидетеля С. Л. срещу „Интерспийд“ ЕООД за това, че като работодател е допуснал до работа работника Х. Б. преди да му предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от Уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ -

нарушение на чл.63, ал.2 от КТ. На база така съставения АУАН било издадено НП № 22-2200436 от 11.11.2022 г., с което директора на ДИТ- [населено място] град наложил на „Интерспийд” ЕООД имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева на осн. чл.414, ал.3 от КТ за извършено нарушение по чл.63, ал.2 от КТ.

В хода на производството пред районния съд са изслушани свидетелските показания на актосъставителя С. Л., и по реда на чл.283 от НПК е приобщена административно-наказателната преписка.

При тази фактическа обстановка, за да потвърди НП въззивният съд е приел, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон, като е ангажирал административно-наказателната отговорност на дружеството по реда на чл.414, ал.3 от КТ. Не на последно място е приел и че правилно е определен размерът на наложената санкция като по-висок от законоустановения минимум при съобразяване на ограничението на чл.415в от КТ.

Настоящата инстанция намира, че установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са осъществени от компетентните контролни органи на основание чл. 416, ал. 1 и ал. 5 във връзка с чл. 399, ал. 1 от КТ. Съгласно чл. 21, ал. 2 и ал. 4 от Устройствения правилник на ИА ГИТ, правомощия на инспектор имат всички служители, назначени на длъжностите инспектор, вкл. и ръководителите на административни звена в специализираната администрация, като служителите в териториалните дирекции „Инспекция по труда“ имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. С т. 4 от представената по делото Заповед № 3-0693/15.08.2022г. на изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“ на директорите на дирекции „Инспекция по труда“ е делегирано правомощието да издават наказателни постановления по АУАН, издадени от инспектори. Видно от приложената по делото Заповед № ЧР - 1526/03.10.2022г. на изп. директор на ИА ГИТ, считано от 03.10.2022г. до назначаването на титуляр на длъжността, но за период не повече от 6 месеца, И. Х. Й. е изпълняващ длъжността Директор дирекция Инспекция по труда със седалище София към ИА ГИТ. Именно тя е издала оспорваното НП за нарушение на трудовото законодателство, констатирано на територията на [населено място].

Правилно съставът на СРС е констатирал, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. В този смисъл неоснователно е възражението на касатора, че липсата на покана до управителя на дружеството за съставяне на АУАН и липсата на доказателства, че управителят е присъствал при съставянето на акта, са съществени процесуални нарушения. На първо място, при разпита пред СРС свидетелят С. Л. посочва, че управителят на дружеството се е явил лично за приключване на административното производство, връчен му е протокола за извършена проверка и съответно АУАН. Подпис на управителя на дружеството е поставен върху АУАН в деня на издаването му. Второ, в АУАН не са вписани възражения. Такива не са подадени и в посочения в акта в 7-дневен срок от подписването му. Дори да се приеме, че нарушителят не е присъствал непосредствено при съставяне на АУАН, това нарушение на съдопроизводствените правила не е от категорията на съществените нарушения, поради обстоятелството, че не е довело и не би могло да доведе до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице.

На следващо място разпоредбите на чл. 42, т. 3 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, също са спазени. Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено деянието, както и доказателствата, които го потвърждават. Неоснователно е възражението на касатора, че от описанието на нарушението не става ясно как административнонаказващият орган е установил, че Х. Ч. Б. е изпълнявал функция на „пълнач на колонки“. В НП е изрично посочено, че при проверка на 23.08.2022г. на място в бензиностанцията се е установило, че Б. полага труд като „пълнач на колонки“, указано е и че лицето е попълнило собственооръчно декларация, че работи в обекта от 21.08.2022г. без да има сключен трудов договор. Сред приложените към НП доказателства е и справка с изх. № 22388223118476 за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, от която е видно, че подаденото от работодателя уведомление е с дата 24.08.2022г., т.е. след започване на изпълнението на договора и след извършване на проверката.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2 от КТ, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. По смисъла на чл. 63, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ в приложимата редакция, работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от вписването на началото на трудовото правоотношение по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

В случая безспорно установено по делото е наличието на трудово правоотношение между санкционираното дружество „Интерспийд“ ЕООД и Х. Ч. Б. към датата на проверката на 23.08.2022 г., както и че Б. е полагал труд на бензиностанцията в изпълнение на сключения трудовия договор. Това обстоятелство е непосредствено установено по време на проверката на инспекторите от ДИТ - София, потвърждава се от декларацията, подписана от служителя и може да се изведе от сигнала, по който е извършена проверката. Протоколът за извършена проверка № ПР2227508/14.09.2022г., подписан от инспектори от ДИТ – София, представлява официален свидетелстващ документ, издаден по установения ред и форма от длъжностни лица в кръга на службата им, и не е оспорен по предвидения в закона ред. Поради това той се ползва с материална доказателствена сила относно съществуването или несъществуването на определени факти и обстоятелства, установяването на които е предпоставка за съставяне на процесния АУАН. Същите обстоятелства се потвърждават и от свидетелските показания, дадени в хода на протеклото пред СРС съдебното производство. В този смисъл неоснователно е твърдението на касатора, че при проверката Б. е пълнел бензин в автомобил, но не в изпълнение на трудови задължения по силата на сключен трудов договор с касатора.

На следващо място безспорно установено е и че уведомлението по чл.62, ал.3 КТ за сключване на трудовия договор е вписано в регистъра на заетостта едва на 24.08.2022г., т.е. след два дни след постъпването на работа на служителя. Оформя се извод, че съставът на СРС правилно е приел, че анализът на ангажираните по делото доказателства води до фактически установявания, които субсумират състава на нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Касационният състав приема, че наложената имуществена санкция с оспореното НП в

размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева е определена правилно в рамките на законоустановения размер от 1500 лева до 15000 лева съгласно разпоредбата на чл. 414, ал.3 от КТ. Съдът споделя изложените съображения от страна на административнонаказващия орган и на СРС, че наложената имуществена санкция в размер близък до минимално определения в закона и с оглед максималния размер до 15 000 лева се явява справедливо наказание за извършеното от касатора нарушение предвид изминалия период от време, несигурността, която се създава за наетото лице при упражняване на трудовите му права с извършване на нарушението и не на последно място предвид обстоятелството, че нарушението е преустановено едва след извършването на проверка от страна на контролните органи.

Предвид изложеното, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното съдебно решение - оставено в сила като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3305/11.07.2023 г., постановено по НАХД № 613/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав.

ОСЪЖДА „ИНТЕРСПИЙД“ ЕООД, представлявано от управителя Д. Х., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.